

รูปแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
โรงเรียนนครขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาขอนแก่น*

THE DEVELOPMENT OF AN INTERNAL SUPERVISION MODEL USING
PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY PROMOTING ACTIVE
LEARNING MANAGEMENT, NAKHON KHONKAEN SCHOOL
THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

อภิชาติ อุ่นเกิด

Apichat Aunkoed

โรงเรียนนครขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

Nakhonkhonkaen School The secondary Education Service Area Office Khon Kaen, Thailand

E-mail: Aunkred9@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศและศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศ โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โรงเรียนนครขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น เป็นรูปแบบการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การสร้างและพัฒนารูปแบบ 3) การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมและ 4) การทดลองและประเมินผลการใช้รูปแบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูโรงเรียนนครขอนแก่น ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แบบประเมินความสามารถด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ฯ และ แบบประเมินความสามารถด้านการดำเนินการจัดการเรียนรู้ฯ สถิติที่ใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยพบว่า ผลของการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศและคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศโดยผู้เชี่ยวชาญโดยรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.14) ครูมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) หลังรับการ

* Received 4 January 2023; Revised 27 January 2023; Accepted 30 January 2023

นิเทศสูงกว่าก่อนนิเทศ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 62.73, S.D. = 4.62) เป็นร้อยละ 89.62 ความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มี คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 52.27, S.D. = 2.85) คิดเป็นร้อยละ 87.11 และความสามารถด้าน การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 85.13, S.D. = 3.97) คิด เป็นร้อยละ 85.13 ซึ่งผลการใช้รูปแบบการนิเทศสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: รูปแบบการนิเทศ, ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

Abstract

This research article aims to develop an internal supervision model and study results of an implementation of the model by using professional learning community to promote active learning management, Nakhon Khonkaen School The Secondary Educational Service Area Office. The research methodologies and developments involved 4 steps: step 1 is a study on fundamental information; step 2 is a creation and development of the model; step 3 is a creation and development of tools that used for collecting data; step 4 is an experimentation and evaluation of model implementation. Samples of the research included 30 teachers from Nakhon Khonkaen School in an academic year 2022 which obtained by using multistage sampling method. Tools that used in the research are: a test on active learning management, an evaluation form to evaluate skills to create active learning management plan, and an evaluation form to measure capability to implement active learning management. Statistics used in the research are percentage, mean, standard deviation (S.D.) and t-test. Findings of the research found it that appropriateness of the internal supervision model and its manual for specialists in the overall appeared in the highest level ($\bar{x}$ = 4.57, S.D. = 0.14). Teachers who received internal supervision through active learning had higher score than before an implementation with the mean of ($\bar{x}$ = 62.73, S.D. = 4.62) which accounted for 89.62 percent. Capability to create active learning management plan had an average score of ($\bar{x}$ = 52.27, S.D. = 2.85) which accounted for 87.11 percent; and capability to implement active learning activities had an average score of ($\bar{x}$ = 85.13, S.D. = 3.97) which accounted for 85.13 percent. As to these, results of an implementation of the internal

inspection model was statistically higher than standard benchmark that set at 75 percent at significance level of .05

Keywords: Supervision Model, Professional Learning Community, Active Learning Management

บทนำ

การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นสถานศึกษาแห่งการเรียนรู้ได้นั้น ปัจจัยที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง ก็คือ จะต้องมีการ “ชุมชนแห่งวิชาชีพ หรือ Professional Community” เกิดขึ้นในสถานศึกษานั้น เพื่อให้เป็นสถานที่สำหรับการปฏิสัมพันธ์ของมวลสมาชิกผู้ประกอบวิชาชีพครูของสถานศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การให้ความดูแลและพูดถึงการปรับปรุงผลการเรียนของผู้เรียนตลอดจนงานทางวิชาการของสถานศึกษา และ เนื่องจากครูส่วนใหญ่ในแทบทุกประเทศมักเกิดความรู้สึกโดดเดี่ยวในการปฏิบัติงานสอนของตน ดังนั้น การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ เพื่อพัฒนาสมรรถนะให้เป็นครูดี ครูเก่ง มีคุณภาพและมีคุณธรรม อันจะส่งผลต่อวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน แนวทางการเรียนรู้ของครูที่กำลังให้ความสนใจอย่างมากในปัจจุบัน คือ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู (Professional Learning Community) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ร่วมกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อครูสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มที่ตามศักยภาพ โดยบทบาทของครูจะเปลี่ยนจากครูผู้สอน (Teacher) เป็นครูฝึก (Coach) หรือเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Learning Facilitator) ทั้งนี้ นอกจากครูแล้ว ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้การส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูได้มีโอกาสพบปะ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน รวมทั้งกำหนดบทบาท ในการจัดการเรียนรู้ของครูให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน (วิจารณ์ พานิช, 2556) การที่ครูมีเวลาน้อยลงจะมีโอกาสใช้เวลาที่เหลือในการพัฒนาตนเอง พัฒนาวิชาชีพครู ซึ่งจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นตามไปด้วย โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมใน “ชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ” ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะการมี “ชุมชน แห่งวิชาชีพ” เกิดขึ้นในสถานศึกษาจึงช่วยคลี่คลายปัญหาดังกล่าว เพราะทำให้ครูมีโอกาสดูคุยกับบุคคล ผู้มีส่วนได้เสียกับงานของ โดยกิจกรรมของชุมชนแห่งวิชาชีพในสถานศึกษาควรประกอบด้วย 1) การมีโอกาสเสวนาใคร่ครวญ (Reflective dialogue) ระหว่างกัน 2) การเปิดกว้างให้มีการปฏิสัมพันธ์ในหมู่ครูผู้สอนมากขึ้นเพื่อลดความรู้สึกโดดเดี่ยว (Detribalization) ในงานสอนของครู 3) การรวมกลุ่มเพื่อนำเสนอเรื่องการเรียนรู้ของผู้เรียน 4) การร่วมมือร่วมใจกันในหมู่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และ 5) การแลกเปลี่ยนในประเด็นที่เป็นค่านิยมและปทัสถานร่วม (Shared Values and Norms) (สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์, 2556)

การนิเทศการศึกษานับว่ามีบทบาทสูงมากในการที่จะช่วยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ พัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะสูงเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรู้

ความสามารถและคุณลักษณะตามที่สังคมและประเทศชาติต้องการระบบการนิเทศการศึกษาเป็นระบบสนับสนุนการเรียนรู้และการบริหารการศึกษาที่มีความสำคัญในการเป็นเพื่อนร่วมทาง ปรับปรุง พัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนภายใต้บรรยากาศแห่งความเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีก็ลายนามิตรช่วยสร้างเสริมสร้างขวัญ กำลังใจ ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษามีความชัดเจน ตัดสินใจถูกต้องในการบริหารการศึกษาให้ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนโดยตรง ช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพถูกต้องตามหลักวิชาการส่งผลดี ต่อผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งความรู้ ความสามารถ เจตคติและมี คุณธรรม ดังที่ วัชรรา เล่าเรียนดีกล่าวว่า การให้ความรู้แก่ครูโดยไม่มีการติดตามดูแล ช่วยเหลือ ครูจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใหม่ ๆ ยากมากและในการที่จะให้ครูพัฒนาได้นั้น ต้องอาศัยวิธีการหลายวิธีและวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงพัฒนาดตนเอง พัฒนางานในวิชาชีพของตนเองได้อย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียนในที่สุด (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2553)

โรงเรียนนครขอนแก่นเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตการศึกษามัธยมศึกษา ขอนแก่น ที่อยู่ภายใต้การศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 จากการทดสอบระดับชาติ (O-net) พบว่าทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีผลคะแนนการทดสอบ อยู่ใน ระดับที่ต้องได้รับการพัฒนา ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาตามภารกิจหน้าที่และนโยบายของรัฐบาล และเล็งเห็นของการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพที่ เหมาะสมเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพที่จะสามารถนำพา สังคมตลอดจนประเทศชาติให้ทัดเทียมกับนานาประเทศได้ ประกอบกับได้ศึกษาหลักการแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผล การจัดการศึกษาการจัด การเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ การสอนแบบเชิงรุก Active Learning เน้นกระบวนการ PLC ตลอดจนงานวิจัยต่าง ๆ

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว จึงสนใจศึกษาพัฒนารูปแบบการนิเทศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของครูโรงเรียนนครขอนแก่น โดยมุ่งหวังพัฒนาครูให้จัดการเรียนรู้ตามแนวการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ให้บรรลุเป้าหมายหลักสูตรและเป้าหมายของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
2. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยเปรียบเทียบความรู้ความสามารถเชิงรุกเกี่ยวกับด้านต่าง ๆ กับเกณฑ์ที่กำหนดดังนี้ 1) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ก่อนนิเทศ และหลังนิเทศ 2) ด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 3) ด้านการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โรงเรียนนครขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น มี 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ทฤษฎี หลักการ/แนวคิดและเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิดการพัฒนารูปแบบ 2) ศึกษาแนวคิดการนิเทศการศึกษา 3) ศึกษาแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก 4) ศึกษาแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนาแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 1) การสร้างแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 2) การตรวจสอบคุณภาพของแบบการนิเทศ คู่มือการใช้แบบการนิเทศและเอกสารประกอบแบบการนิเทศ

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 1) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เน้นกระบวนการ PLC 2) แบบประเมินความสามารถด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เน้นกระบวนการ PLC 3) แบบประเมินความสามารถด้านการดำเนินการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก เน้นกระบวนการ PLC

ขั้นตอนที่ 4 การทดลองใช้แบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

2. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนนครขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาขอนแก่น ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) คู่มือการใช้แบบการนิเทศและเอกสารประกอบการนิเทศ 2) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 3) แบบประเมินความสามารถด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 4) แบบประเมินความสามารถด้านการดำเนินการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

4. วิธีการรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้ 1) แบบประเมินรูปแบบและคู่มือการใช้แบบการนิเทศและเอกสารประกอบการนิเทศโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน 2) แบบทดสอบความรู้ใช้ทดสอบความรู้กับครู จำนวน 30 คน 3) แบบประเมินความสามารถด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ใช้ประเมินครูผู้สอน จำนวน 30 คน 4) แบบประเมินความสามารถด้านการดำเนินการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ใช้ประเมินครูผู้สอน จำนวน 30 คน

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ 1) แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศ และเอกสารประกอบการนิเทศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ (S.D.) 2) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก วิเคราะห์ข้อมูลใช้ t-test 3) แบบประเมินความสามารถด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ (S.D.) 4) แบบประเมินความสามารถด้านการดำเนินการจัดการเรียนรู้เชิงรุก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ (S.D.)

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาารูปแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โรงเรียนนครขอนแก่นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศและคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า โดยรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.14) มีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ หลักการของรูปแบบการนิเทศ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการนิเทศ เนื้อหาของรูปแบบการนิเทศ กระบวนการของรูปแบบการนิเทศ การวัดประเมินผลของรูปแบบการนิเทศและเงื่อนไขการสำเร็จโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะที่สามารถนำไปใช้แล้วตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการศึกษาทดลองใช้รูปแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในการ ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยเปรียบเทียบความรู้ความสามารถเชิงรุกเกี่ยวกับด้านต่าง ๆ กับเกณฑ์ที่กำหนด พบผลการวิจัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนนิเทศและหลังนิเทศ ครูที่ได้รับการนิเทศโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) หลังนิเทศ สูงกว่าก่อนนิเทศ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 62.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 4.62 คิดเป็นร้อยละ 89.62 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูที่ได้รับการนิเทศโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มีความสามารถด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) 52.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2.85 คิดเป็นร้อยละ 87.11 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูที่ได้รับการนิเทศโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มีความสามารถด้านการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มี

คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) 85.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.97 คิดเป็นร้อยละ 85.13 สูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการรูปแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โรงเรียนนครขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ผลของการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการนิเทศและคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศโดยผู้เชี่ยวชาญโดยรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ หลักการของรูปแบบการนิเทศ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการนิเทศ เนื้อหาของรูปแบบ การนิเทศ กระบวนการของรูปแบบการนิเทศ การวัดผลประเมินผลของรูปแบบการนิเทศ และเงื่อนไขความสำเร็จ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะที่สามารถนำไปใช้ได้ ตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบ การนิเทศที่พัฒนาขึ้นได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ และครอบคลุมภารกิจและเป้าหมายสำคัญของโรงเรียนในการพัฒนาครูและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Joyce, B. et al. ที่กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบโดยทั่วไปมีองค์ประกอบรวมที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่ หลักการของรูปแบบ จุดประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการ การวัดและประเมินผล ซึ่งหลักการของรูปแบบ เป็นการกล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น จุดประสงค์ของรูปแบบ เป็นการระบุความคาดหวังหรือสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบ กระบวนการเป็นส่วนที่ระบุถึงขั้นตอน วิธีการ และกิจกรรม ต่าง ๆ ที่จะใช้ในดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของรูปแบบ การวัดและประเมินผล เป็นการประเมินผลตามจุดประสงค์ของรูปแบบที่สร้างขึ้น (Joyce, B. et al., 1992) เช่นเดียวกับผลการวิจัยนี้ของ ประภาภรณ์ คำโอภาส ที่ได้ศึกษารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในเขตภาคเหนือตอนบน พบว่ามีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ องค์ประกอบและขั้นตอนการดำเนินงานตามองค์ประกอบ การเรียนรู้สู่การปฏิบัติและกิจกรรมผลลัพธ์ของรูปแบบ และเงื่อนไขของรูปแบบ (ประภาภรณ์ คำโอภาส, 2560) และ ฐาปนันท์ อุดมศรี ได้ศึกษารูปแบบการบริหารโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พบว่ามีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ หลักการและความสำคัญ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ องค์ประกอบของรูปแบบ แผนภาพของรูปแบบและการนำไปใช้ ปัจจัยความสำเร็จ และประโยชน์ที่ได้รับ (ฐาปนันท์ อุดมศรี, 2558) นอกจากนี้การนิเทศติดตามจากคณะกรรมการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ครูได้พัฒนาความรู้ทักษะและเจตคติก่อนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามการสร้างแหล่งความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) จัดเป็นช่องทางหนึ่งที่ช่วยให้ครูได้รับความสะดวก ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ได้เป็นอย่างดี ทั้งในเรื่องของ การแสวงหาความรู้ การสร้างความรู้ การแลกเปลี่ยนและบูรณาการความรู้ รวมถึงการ เผยแพร่ความรู้ สอดคล้องกับข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปกระบวนการฝึกอบรมครู ของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) ที่เสนอให้กระบวนการฝึกอบรมครูต้องให้ความสำคัญกับขั้นตอนการนำความรู้สู่การปฏิบัติจริง การฝึกปฏิบัติ และการทบทวนและแลกเปลี่ยน เพื่อแก้ปัญหาจากการปฏิบัติไม่จบลงเพียงแค่ขั้นตอนการฟัง บรรยายเพื่อรับการถ่ายทอดความรู้เท่านั้น และควรสนับสนุนให้เกิดระบบชุมชนเรียนรู้ทางวิชาการร่วมกัน (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ), 2560) และสอดคล้องกับข้อเสนอแนะการพัฒนาครูของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ที่เสนอให้มีรูปแบบการพัฒนาครูควรใช้วิธีการที่หลากหลาย ไม่ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนของครู ใช้สถานที่จริงเป็นพื้นที่ฝึกปฏิบัติ และเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองโดยการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง จัดแหล่งเรียนรู้ ให้ครูได้ศึกษาด้วยตนเอง มีพี่เลี้ยงที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเข้าไปเป็นที่ปรึกษา ในโรงเรียนเพื่อช่วยชี้แนะและลดการดึงครูออกมาอบรมนอกโรงเรียน นอกจากนี้ กระบวนการพัฒนาครูเน้นการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ทางวิชาชีพให้ทันต่อความก้าวหน้าและวิทยาการ เน้นให้ครูมีความรู้ความสามารถในด้านเนื้อหาและทักษะการจัดการเรียนรู้ ให้ตรงกับภาระงานที่รับผิดชอบ มีความสามารถในการจัดชั้นเรียน การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้สนุก และท้าทาย การวัดผลประเมินผล การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556) นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กนกพร ทองศรี ที่พัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาครูผู้สอน เรื่อง การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 พบว่า ครูผู้รับการนิเทศมีความคิดเห็นต่อขั้นตอนการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศ 6 ขั้นตอน แต่ละขั้นชื่นชมผลงานที่เกิดจากการนิเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด (กนกพร ทองศรี, 2560) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เดช สาระจันทร์ ที่ได้ศึกษาการพัฒนาครูรูปแบบการนิเทศโดยใช้การเสริมพลังเป็นฐาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูคณิตศาสตร์ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคเหนือ พบว่า ผลการประเมินคุณภาพ รูปแบบที่สร้างขึ้น ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความมีประโยชน์และด้านความเป็นไปได้ ในการนำไปใช้ในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (เดช สาระจันทร์, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นพพรพรรณ ญาณโกมุท พบว่า รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน มีผลการพิจารณาและประเมินคุณภาพของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญและ ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) และผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบ อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 ซึ่ง

สามารถไปใช้ทดลองได้ (นพพรพรรณ ญาณโกมุท, 2558) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิติธาร ชูทรัพย์ ที่พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์สารสนเทศขั้นพื้นฐาน โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (นิติธาร ชูทรัพย์, 2559)

2. จากผลการรูปแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โรงเรียนนครขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น โดยเปรียบเทียบความรู้ความสามารถเชิงรุกเกี่ยวกับด้านต่าง ๆ กับเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

2.1 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่เน้นกระบวนการ PLC ผลการใช้รูปแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โรงเรียนนครขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น พบว่า ครูมีความรู้เกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่เน้นกระบวนการ PLC หลังนิเทศสูงกว่าก่อนนิเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการนิเทศแบบให้คำชี้แนะ (Coaching) เป็นการพัฒนาสมรรถภาพการทำงานของครูโดยเน้นไปที่การทำงานให้ได้ตาม เป้าหมาย ของงาน หรือการช่วยให้สามารถนำความรู้ที่มีอยู่หรือได้รับการอบรมมาไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) รูปแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โรงเรียนนครขอนแก่น ได้พัฒนาครูให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่เน้นกระบวนการ PLC โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ การอบรมเชิงปฏิบัติการโดยมีกิจกรรมคือการ บรรยาย การศึกษาเอกสารการนิเทศ กิจกรรมการลงมือปฏิบัติ การมอบหมายภารกิจให้ครูฝึกปฏิบัติการการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่เน้นกระบวนการ PLC ในระหว่างนี้ได้มี สืบค้นปัญหาออกแบบการเรียนรู้ เยี่ยมชั้นเรียน การสะท้อนผล มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ นิเทศกับผู้รับการนิเทศ ทำให้ผู้รับการนิเทศมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ที่เน้นกระบวนการ PLC หลังใช้รูปแบบ สูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการนิเทศ

2.2 ด้านแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ครูมีแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นกระบวนการ PLC คิดเป็นร้อยละ 87.11 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ครูที่ได้รับการนิเทศได้ร่วมกันกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ โดยกระบวนการเรียนรู้ขึ้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ ครูได้ร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ และนำไปออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก รวมทั้งร่วมกันค้นหากิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบและเทคนิคการสอนที่เน้นการปฏิบัติที่หลากหลายเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และธรรมชาติผู้เรียน ออกแบบและสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน และครูพี่เลี้ยง ครูแกนนำ หรือ

เพื่อนครูร่วมชี้แนะ สะท้อนคิด แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ใน 5 ประเด็น ได้แก่ เป้าหมายของการเรียนรู้ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียน จากนั้นครูผู้สอนจึงได้แก้ไขปรับปรุงประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกก่อนนำไปใช้จริง จึงทำให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความชัดเจน สามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดของมาตรฐานการเรียนรู้ตามรายวิชานั้นได้ และสร้างความมั่นใจให้กับครูผู้สอนว่าต้องบรรลุผลการจัดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์ ที่ว่าการที่สมาชิกทุกคนในชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกันกำหนดเป้าหมาย คือ การพัฒนาผู้เรียน และช่วยกันวางแผนงาน นำประสบการณ์ของแต่ละคนมาแลกเปลี่ยนกัน และสามารถนำแนวปฏิบัติที่ดีไปประยุกต์ใช้ในงานของตนเองได้ (ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2561) สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ที่กล่าวว่า การที่ครูผู้สอน (Model teacher) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยเล่าให้ครูเพื่อนร่วมชั้นเรียน (Buddy teacher) ฟังแล้วให้ช่วยสะท้อนคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ในลักษณะของการสนทนาอย่างน้อย 5 ประเด็น ได้แก่ 1) เป้าหมายของการเรียนรู้ 2) เนื้อหาสาระการเรียนรู้ 3) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และ 5) การบริหารจัดการชั้นเรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559) การชี้แนะชวนคิดเพื่อสะท้อนความคิดนี้เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนได้ไตร่ตรองและเกิดความกระจ่างในความคิดของตนเองในการออกแบบบทเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน และเปิดโอกาสให้ได้รับการชี้แนะและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูเพื่อร่วมเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ของตนเองก่อนนำไปใช้จริง และการที่ครูผู้สอนได้รับคำแนะนำในขั้นตอนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ จากการแบ่งปันประสบการณ์ด้านการสอนทำให้เกิดความเข้าใจและความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและพัฒนาผู้การเรียนรู้ของนักเรียนให้ดีขึ้น

2.3 ความสามารถในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นกระบวนการ PLC ครูกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการนิเทศด้วยรูปแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มีคะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการนิเทศเพื่อพัฒนาครู เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ใช้วิธีการนิเทศที่หลากหลายโดยเริ่มจากการประชุมปฏิบัติการ เพื่อสร้างความรู้ เกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยมี เอกสารนิเทศการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีใบความรู้ ใบกิจกรรม แบบทดสอบความรู้ท้ายเล่ม และมีเฉลยใบกิจกรรม และเฉลย แบบทดสอบเพื่อให้ ผู้รับการนิเทศได้ตรวจสอบความรู้ด้วยตนเอง จากนั้นได้ให้ผู้เข้ารับ การอบรมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 2 วัน ในระหว่างการประชุมปฏิบัติการมี

กิจกรรมให้ผู้เข้า รับการอบรมได้ฝึกปฏิบัติตามใบกิจกรรม และให้ ผู้รับการนิเทศฝึกปฏิบัติการ จัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ทำให้ผู้รับการนิเทศมีการฝึกปฏิบัติการ จัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ จากประสบการณ์จริง ส่งผลให้ ผู้รับการนิเทศมีความสามารถในการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สูงกว่าเกณฑ์กำหนดไว้ ผลการวิจัยใน ครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เดช สารจันทร์ ที่ ได้พัฒนารูปแบบการนิเทศโดยใช้การเสริม พลังเป็นฐาน เพื่อพัฒนา ความสามารถในการ จัดการเรียนรู้อย่างครุคณิตศาสตร์ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต ภาคเหนือตอนบน พบว่า หลังการนิเทศ ด้วยรูปแบบการนิเทศโดยใช้การเสริมพลังเป็นฐาน ครู คณิตศาสตร์มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก (เดช สารจันทร์, 2559) และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดร.ณนา นาชัยฤทธิ์ ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียน การสอนแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้ร่วมกัน โดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมี วิเคราะห์ญาณ การคิดแก้ปัญหาและการเรียนรู้ ร่วมกันเป็นทีมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผล การพัฒนารูปแบบ พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น มีความสามารถในการเรียนรู้ ร่วมกันเป็นทีมอยู่ในระดับมาก (ดร.ณนา นาชัยฤทธิ์, 2557) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรุมา รุ่งเรืองวิชกุล ที่ได้พัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัย ด้วยกระบวนการ บูรณาการกระบวนการเรียนรู้ สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 22 ผลการใช้รูปแบบ พบว่า ครูมีคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะครูนักวิจัยทุกด้านหลังการ ทดลองสูง กว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (อรุมา รุ่งเรืองวิชกุล, 2556)

องค์ความรู้ใหม่

การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีการนิเทศการจัดการเรียนรู้และจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งจะสามารถจัดการเรียนรู้สู่ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบที่พัฒนาขึ้นจึงเป็นระบบที่ พัฒนาผู้สอนให้มีความรู้ ความเข้าใจทั้งการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมที่ พัฒนาผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปได้ว่า พัฒนารูปแบบการนิเทศและศึกษาผลการทดลองใช้ รูปแบบการนิเทศฯ มีรูปแบบการนิเทศและคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศฯ มีความเหมาะสม อยู่ใน ระดับมากที่สุด ครูที่ได้รับการนิเทศโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มีความสามารถ ด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active

Learning) และการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน หากจะนำผลการวิจัยไปใช้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์โดยนำไปเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาเชิงวิชาการ การบริหารเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรวิจัยและพัฒนากระบวนการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วย แนวคิดการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของกลุ่มโรงเรียน โดยขยายเครือข่ายการเรียนรู้ในลักษณะของแม่ข่ายการพัฒนาให้มีการเรียนรู้และใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กนกอร ทองศรี. (2560). การพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาครูผู้สอน เรื่อง การพัฒนาวัฒนธรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. ใน เอกสารการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4 ประจำปี 2560 กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาศึกษาศาสตร์ กลุ่มสาขา มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาบริหารธุรกิจและการจัดการ วันที่ 30 เมษายน 2560 อาคารหอประชุม มหาวิทยาลัยปทุมธานี. ปทุมธานี: เทคโนโลยีปทุมธานี (พี-เทค).
- ฐาปนัฐ อุดมศรี. (2558). รูปแบบการบริหารโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. ใน ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดรณนภา นาชัยฤทธิ์. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้ ร่วมกันโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดแก้ปัญหาและการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์. ใน ดุษฎีนิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เดช สารจันทร์. (2559). รูปแบบการนิเทศโดยใช้การเสริมพลังเป็นฐานเพื่อ พัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูคณิตศาสตร์ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขตภาคเหนือตอนบน. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 35(6), 87-99.
- นพพรพรรณ ญาณโกมุท. (2558). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study). วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา, 7(3), 123-138.
- นิติธาร ชูทรัพย์. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์ สารสนเทศขั้น พื้นฐาน โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. วารสารบริหารการศึกษาบวบัณฑิต, 17(1), 33-42.

- ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์. (2561). ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพครู. กรุงเทพมหานคร: M & N Design Printing.
- ประภาภรณ์ คำโอภาส. (2560). รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูศูนย์การศึกษานอก ระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยในเขตภาคเหนือตอนบน. ใน ดุษฎีนิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2553). การนิเทศการสอน (Supervision of Instruction). (พิมพ์ครั้งที่ 5). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: บริษัทตลาดา พับลิเคชั่น.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ). (2560). ข้อเสนอว่าด้วยการปฏิรูประบบ การศึกษาไทย. เรียกใช้เมื่อ 26 ธันวาคม 2565 จาก <http://pokpong.org/wpcontent/uploads/education-reform-proposal.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). การนิเทศแนวใหม่กลไกปฏิรูป การศึกษา: เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการนำเสนอผลงานการนิเทศ ส่งการ ปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง สมองจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน วันที่ 21-22 ธันวาคม 2553 ณ เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). บทวิเคราะห์สถานการณ์พัฒนาครูทั้งระบบและ ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาครูเพื่อคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร: พริกหวาน กราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาครู และบุคลากร ทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2556). ผู้นำสถานศึกษากับการสร้างโรงเรียนแห่งการเรียนรู้. วารสารครุ ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 47(2), 111-129.
- อรอุมา รุ่งเรืองวณิชกุล. (2556). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัย ด้วย การบูรณาการกระบวนการเรียนรู้สำหรับข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. ใน ดุษฎีนิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Joyce, B. et al. (1992). Model of teaching. 4th ed. Boston: Allyn and Bacon: A Division of Simon & Schuster, Inc.